

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Vaticinia,|| Siue|| Prophetiæ|| Abbatis|| Ioachimi,|| &||
Anselmi Episcopi|| Marsicani,||**

Joachim <von Fiore>

Venetiis, 1589

In Vaticinia Ioachimi, et Anselmi, paschalini regiselmi [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-248994](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248994)

IN VATICINIA
IOACHIMI, ET ANSELMI,
PASCHALINI REGISELMI
Adnotationes, & Animaduerſiones.

Pag. I. Vaticinia Abbatis Ioachimi, &c. & Anselmi, &c.

MANUSCRIPTORVM exemplarium ope
tus id ſemper mihi viſum hæc ſolius Ioa-
chimi eſſe Vaticinia, & non continuata
ſerie expleri, vt quidam volunt, nos id
aliquibus in Vaticinijs nunc demonſtra-
bimus. Sed, quod inſtat, agamus. Qui-
dam liber excerptorum manu Dominici Mauroceni, qui
anno 1454. in viuis erat, ea Rabano tribuit. Græci recen-
tiores ſub nomine Leonis ſapientis Imperatoris quondam
Constantinopolitani circumferunt, pulchra efficta fabella,
etiannum extare Constantinopoli dicentes columnam
quandam, in qua omnia incifa habeantur, verum imagi-
nibus non ad eundem modum penitus ſe habentibus, ſed
paulo aliter, & referentibus quosdam futuros ſucceſſus Iam-
bicus carminibus (ſi dijs placet) expreſſos. Percontatus ſum
peritiſſimos viros, & clariffimos, qui Constantinopoli diu
fuere, ipſi hæc non modò riſere, ſed etiam aſſeruere nihil

extare

IN VATICINIA.

extare nec in Hippodromo, nec alibi, etsi columna quædam ærea tribus serpentibus mutuo connexis fabrefacta, & in superiori parte capita exerentibus cernatur. Cuius & Petrus Gyllius Gallus diligentissimus scriptor meminerit in sua Constantinopoleos Topographia, illam his verbis describens. lib. 2. cap. 13.

Extat etiam in eodem ordine altera colūna ærea, striata, non quidem canaliculis rugas matronalium stolarum referentibus; sed spiris trium serpentum, inter se circumplacatarum, non sursum versus directis, sed tortis in modum tororum. Quos valde eminentes expriment magni funes, & desinentibus in caput triceps trium serpentum, quarum capita in triquetram formam disposita longè eminent, supra columnæ torosum scapum. Quamobrem fuerit hæc columna posita, Constantinopolitani multa fingunt, sed negatoria omnia, ignorantes maiorum suorum Historias. Inter quos Zosimus scribit Constantinum magnum in Hippodromo statuisse Apollinis Delphici tripodem in seipso habentem ipsius Apollinis statuam. Sozomenus Salaminus adiungit, Constantinum non modò tripodes Delphicos in Hippodromo posuisse, sed etiam celebratissimum tripodem, quem Pausanias Lacedæmonius, atque Vrbes Græcæ post bellum Medicum Apollini Delphico consecrarunt. Eusebius clarius tradit Cōstantinum in quadam Constantinopolis parte Sminthium Apollinem statuisse, in Hippodromo autem constituisse Pythium tripodem, circa quem Serpens in spiras volueretur. Ex quibus verisimile videtur tripodem illum statutum fuisse supra hanc columnam æream tricipitem, ut erat apud Delphos ex Herodoto, qui tradit ex decimis manubiarum Persicarum tripodem aureum factum in Delphis collocatum fuisse supra serpentem tricipitem æream, atque idem affert Persis ad Plateas victis tripodem aureum ibi repertum redditum fuisse Deo Delphico, insistentem supra triplicem ex ære

ADNOTATIONES

colubrum proximè aram. Similiter errant, qui putant hanc columnam nunc æream, olim inauratam, spoliatam auro fuisse à Turcis: cum multis sæculis ante Turcos aurum detractum fuerit, vt liquet ex Pausania. Commune (inquit) Græcorum de Plateensi prelio donum, aureus tripes sustentatus æreo dracone, æsque Pausaniæ ætate mansit ex eo donatio integrum, auri quod fuit, Duces Phocensium amouerunt. Hucusque Gyllius. Nos suum vniciuique iudicium relinquemus, pro cōstanti oīa Ioachimi esse dicētes, & vana somniare qui aliter cēseāt, siue Græci, siue Latini homines.

VATICINIUM I.

EX satis vetusto exemplari manuscripto huiusmodi imaginem habuimus, quæ etsi differat ab impressione Germanica, nos id ratione vetustatis mutauimus: cum præsertim illud manuscriptum non tantum in imaginibus: verum etiam in Vaticinijs emendatissimum fuerit.

VATICINIUM III.

RVbum hîc expressimus ex imagine aurea tessellata in D. Marci templo hîc Venetijs, quod nobis ex libello Illustrissimus Vir ostendit: causas nunc reticemus, quas in medium afferre possēmus, cur non amplius, & illa, & complures aliæ imagines non videantur, quæ non tantum Ioachimi cœlestem, diuināq; prædicendi vim testatam faciebant: sed etiam plurimarū rerum futurarū casus clarissimè indicabant. Aliàs dabitur fortasse de his differendi locus.

VATICINIUM VI.

IN his vaticinijs ordo à quarto vsque ad septimum est admodum perturbatus in omnibus exemplaribus,
nos

IN VATICINIA.

nos manuscripta potius, quàm impressa secuti sumus. Verùm ridendus admodum, qui gallos, & anseres somniat, nam exemplar ab hinc trecentis ferè annis affabrè depictum huius veritatem demonstravit, & detexit. Cui etiam tessellatæ imagines aureæ ædis respondent, maiori fide dignæ, quàm cuiusque testimonium, descriptio, picturaque.

VATICINIVM VII.

S Caliger dum in hæreticum hominem inuehitur, iure reprehendit, tamquam pseudomagum. Draco. n. hîc Ecclesiæ persecutorem aliquem significat; columba verò oliuæ ramum gestans, quid aliud, quàm Ecclesiæ pace diuinitas fruentem, & cuiusque minas, & persecuciones contemnentem, minimeque reformidantem, significare dixerim. Benedictum Vndecimum hac imagine expressim ait ipse Scaliger, hominem miræ sanctitatis. Equidem nulli, nisi sanctitate præstanti viro conueniebat Draconem, hoc est, persecuciones contemnere, & Ecclesiæ pacem custodire.

VATICINIVM IX.

E St in aliquibus aquila super clauas, est columba, nos illud nostrum secuti sumus, qui coruum super clauas residentem pingit, quasi innuere vellet aliquem crocitan- do Ecclesiæ, & eius voces pessum dare voluisse, quod tamen Agno immaculato defendente, licet atrociter, & impiè transfixo, haud successit. Sciant omnes docti, & harum rerum curiosi inuestigatores in his vaticinijs ea, quæ homines verè, & in propria forma referunt, Pontifices referre, vel quicquid magis ad hominem accedit: cætera, quæ ab eo recedunt, ad alia extra ipsos Pontifices reduci debere. Hinc perperam huiusmodi consideratio accepta
non

ADNOTATIONES

non tantum hæreticum, & pseudomagum à Scaligero reprehensum in errores traxit: sed plures se inextricabilibus labyrinthis implicauere, qui hæc ad inanes inuentiones, & futiles sui capitis cogitationes applicauere.

VATICINIUM XV.

IN præfatione diximus aliquos hæc vaticinia transacta, & præterita fuisse magnis, & probabilibus coniecturis asserere, alios rotæ similia circūuolui pertinaciter defendere; nobis autem persuasum est, non sibi coherere hæc ita vt coniunctè ferantur, nec ita circūuolui, vt cum ad postremū deuentum fuerit, ad primū regrediamur: sed per interualla temporum hæc suos euentus habere, & tantum maximis rerum, & successuum demonstrationibus, & effectibus expleri, & agitari. Nos etsi mathematicas demonstrationes huiusce sententiæ nõ sumus in medium allaturi: id tamen compertum nobis est, huiusmodi artem vaticinandi Abbatem in oriente didicisse, & numeris instructum, & fretum ea scrutatus est, quæ postea obscurè suis dictis, figurisque inuoluit. Potuissemus etiam in superioribus vaticinijs aliqua recensere ad literas numerales, & ad numerorum figuras attinentia; Verum hic locus nobis aprior visus, in quo aliquod specimen huiusce opinionis præberemus; nec miretur quispiam, si breuiores erimus, nec omnia dixerimus, quæ de hac arte differi possent. Sciant omnes, nobis satis esse nunc tantum attingere, vberius ista tractaturi, si primos hos fructus hominū gustibus gratos fuisse intelligemus. Est orientalis natio (vt rem tandem aggrediar) admodum vaticinijs dedita, huic admodum familiaris suis peregrinationibus Ioachimus Abbas fuit, præsertim Græcis, & ob linguam, quam callebat, cum in magna Græcia natus esset, in qua hodie etiā Græca verba resonare audimus. Est igitur admodum domesticum, & tritum inter

eos

IN VATICINIA.

eos, ex principio, & fine suarum cogitationum sibi viam ad cognoscēdos futuros exitus Rythmomātia præstruere. Hāc secutus est Abbas ipse, dum quindecim imagines per quindecim numerorum curriculum protraxit. Itaq; (vt est in confesso apud omnes) cum anno 1277. incepisset per interstitia, interualla interrupta, & non continuata serie quindecies multiplici aggressione numeri illarum significationes futuras vidit, vaticinatusque produxit, sicque ex numeris, à primo impari, vsque ad vltimum imparem, vnitatem subtracta, in se ductis, numerum ducentorum vngintiquinque annorum conclusit, in quibus quot, quantaque superuentura essent Dei Ecclesiæ vsque ad finem Pontificatus Alexandri VI. prædixit. Altiora speculātes possent plura in medium afferre; præsertim cum hæc satis conueniant cum Hebræorum Secundis, siue Intelligentijs regentibus orbem, qnarum Tritthemius proprio de ijs libro conscripto, meminit, interim silentio præteriens quidnam occultiores, & secretiores Hebræorū sapientes suis Zyruphim abscondant. Certè hoc nostro indicio veritatem vaticinij huius quisque peritus, & acumine pollens ex historia eruet, & facilius præcedentia intelliget, ad Pseudomagi in quem insurgit Scaliger, stultitiam, & hæresim coarguendā, & ad seriem subsequēntium clarius constituendam, & facilius enodandam.

VATICINIVM XVI.

CVidam Anselmo Episcopo adscribuntur sequentia, nos Ioachimo, alij Rabano cuidam accepta ferunt, suum esto cuiusque iudicium per me factum tectum, modò superioribus connectantur. Quorum serie eundem annorum numerum claudi censemus, quo superiora circumscripta sunt; atque ita ijsdem rationibus ductis ad 1728. duci; cuius numeri in fine harum adnotationum signifi-

ADNOTATIONES

significationem partim explicabimus, dum Turci, seu Arabici vaticinij euentum de Otthomanico Imperio peruestigabimus. Curiosi verò hoc ad Iulium II. referant: neque enim Pius III. hic annectendus, qui tantummodò paucos dies in Pontificatu superfuit, admoneanturque iterum (quod & in præfatione dictum est) nec Pontifices brevioris temporis, nec Pontificatus successibus magnorum euentuum carentes (quicquid garriant cæteri) his vaticinijs comprehendendi. Hoc quoque admonitos volo, Iulium II. à duobus Cardinalibus Venetis Dominico Grimano, & Marco Cornelio, tunc conclavi præsidentibus, & maiorem votorum partem à se habētibus renunciatum fuisse.

VATICINIUM XVII.

INter plura exemplaria manuscripta vetustissimus nobis allatus est libellus, in quo decem tantum habentur delineatæ imagines, à quibusque alijs, & impressis, & manuscriptis plurimum differentes & superscriptionibus, & delineatione. Verùm quod dignum consideratione visum est, sunt in eo litteræ quædam capitales solæ, & hæc est prima imago huius Vaticinij, quæ ita pingitur. Adest Pōtiffex in medio, manibus ante pectus, altera ab altera aliquantum distantibus, & sub pallio tectis, dextera paulo altius sublata, à dextera parte Rex assistit genibus flexis, vtraque manu vexillum nouem lilijs, quatuor in superiori parte, quinque in inferiori decoratum retinens, à læua serpens squamis tectus, & sursum versus aperto ore erectus à coruo totis viribus se uolando deijciente impugnatur, & infra ipsius Pontificis caput hæc literæ sunt S. M. T. supra hæc verba. Coronabitur in V. Et in fine inscriptionis, seu vaticinij. Morietur in P. Viderint curiosi, quid sibi velint. Altero volumine exhibebimus hæc vaticinia decem cū imaginibus, & nostram de ijs sententiã proferemus, quam cunctis gra-

tam

IN VATICINIA.

ram futuram, & credimus, & speramus. Etenim si non eleganter, saltem diligenter ibi multa reperientur à clarissimis hominibus numeris. & numeralibus literis conclusa, & à paucissimis intellecta, atque nunc primum à nobis tantum (quod sciamus) in lucem prolata.

VATICINIVM XIX.

Nescio, quodnam vetustissimum exemplar Paulus Scalliger uiderit, & quid ille Pseudomagus cõfinxerit, & ad sacrosanctam Romanæ Ecclesiæ Pontificiam sedem profanandam hæreticè cõmentatus fuerit: hoc vnum scio meum illud manuscriptum ab hinc trecentis annis, (vt in eo adnotatum scriptoris manu videre licet) exscriptũ, omnibus in locis, in quibus Monachi habitu inducitur imago quæpiam in vulgatis, habere Pontifices, & nos (quãquã aliter statuissemus) ex eo hanc imaginem excerpimus; præterquam quod, Regis caput, quod in eo est non corona, sed pileo tectum, & vt possimus hæretici falsitatem cognoscere, & illius versutissima, diabolicaque commenta confutare, falcis significationem addemus, quæ nil aliud significat, quàm nouam aliquam fabricam ad Ecclesiæ dissipationem adornatam. Audiant veri Ecclesiæ filij, & videant, an id septimo Clementi euenerit, & quidnam Rex, & manus incidens falce portendat.

VATICINIVM XXI.

Variatio imaginis huius tanta est in omnibus libris, quos vidimus, vt præter illum nostrũ, omnes errare certo certius opinemur. Est in nostro Pontifex manibus tennens librum pectori admotum, & hinc inde capita sunt pileis tecta. Atque vt aliquid curiosi harum rerum scrutatores nanciscantur, quo ingenium exercere possint, & men

K ris

ADNOTATIONES

ris acumen expolire, inscriptionem subijciemus, quæ ita in eo legitur.

Cultori vineæ de infructuosa arbore dicitur, Succide eâ, ut quid terram occupat? qui in illo loco potes ponere, quæ habet fructum. Hæc autem non habet occasionem operationis, & impedimentum præstat cæteris, quia quæcunque sub ipsa sunt, exemplo prauitatis illius, quasi umbra peruersitatis eius premuntur, & ideo peccatores super alios peccatores dominari constituit. Tu autem morieris ut canis in R. Et supra Pontificis caput, hæc verba ponuntur. Coronabitur in R, Infra caput verò hæ literæ capitales sunt, B. B. A.

Hac exprimi Martinum V. Scaliger ait. Rotæ fabricatores quidam Gregorium XIII. ijq; ex eorum numero sunt, qui sponsonibus operâ dâtes, lucrum inde expetunt, & fallaci industria conquirunt, nos Iulium Tertium hoc ænigmate descriptum à Propheta, siue Ioachimus, siue Anselmus, aut alius quispiam fuerit, constanter asserimus. Rationes non adducemus, ne longiores, quàm harum adnotationum argumentum, & communis vsus requirit, simus.

VATICINIUM XXIII.

Nillum Vaticanium hoc vno clarius in toto libro habetur, si Beatissimi Pij V. sanctissimæ, & felicissimæ recordationis, vitam, mores, actiones inspexerimus. Quis hoc Pontifice sanctior, quis prudentior, quis voluptatum minus appetentior. Quàm gratus Deo fuerit, testatur reuelatio de victoria aduersus Turcas obtenta, ab eo orante habita, & hoc illud propheticum est, tu pro victoria expandisti manus. Illam quidem paulo ante vitæ finem consecutus, cum ille sexto circiter post mense in cælum translatus sit, & ita bene, & gloriôsè brauium acceperit in

fine

IN VATICINIA.

sine sceptri, hoc est, paulo ante quàm ex hac vita decederet, & ad æternam, & immortalem euolaret. Volumus dare inscriptionem, quæ in illo nostro manuscripto est: ad hunc itaque modum in eo verba sunt,

Vendentium sacra non cessabunt, & confringetur idolum Danielis, & cœnobita ad locum pristinum redibunt, & ordines mendicantium, & aliæ sectæ plures annihilabuntur, bestia occidentalis, & Leo Orientalis vniuersum mundum subiugabunt, & pax erit in toto orbe terrarum. Tu autem vades in inferiora terræ. Litteræ, quæ infra caput solent esse in his imaginibus, hic litura deletæ sunt, & nisi vnicum C. visui offertur, & superscriptio. Coronabitur in L.

Qui lucro sponsonibus inuigilant, secundo post B. & S. Xistum V. futuro Pontifici hoc vaticinium dant, quid nos sentiamus, in sequenti dicemus. Hoc vnum inuenientes, sacrificia vendentium, ad hæreticos referri, idolum, ad Turcas, cœnobita, ad decretum Pij V. de 4. religionibus, de bestia occidentali, & Leone orientali secretiora, hoc tempore à nobis non sine causa, in custodia habenda sunt.

VATICINIUM XXV.

HOc vaticinium in nostro manuscripto exemplari cum superiori ita coniunctum est, ut ad dexteram sit vultus inter duo vexilla, quorum vnum anteriori dextero pede retinet, & ad leuam hæc vrbs cernitur, manibus non supra, sed infra positis, ita ut dimidium vaticinij, usque ad verbum annihilabuntur, ad Pontificem spectet, cuius in superiori meminimus. Reliquum verò ad Urbem hanc. Licet quædam verba supra eam litura deleta sint, alicuius pueri fortè manu. Essent ea animaduertenda, quæ ad literas inclusas in eo capitales facerent; atramen tanta est illarum in omnibus libris impressis, & manuscriptis corruptio, ut nihil diuinare queamus. Nomina quoque non sunt eadem

K 2 in om-

A D N O T A T I O N E S

in omnibus, & vltimæ illæ literæ, quæ Scaligero sunt Ca. Bo. in quibusdam exemplaribus. Io. Ab. Ia. Ba. Io. Bo. Io. Ob. Adhibeant solertes formales numeros, & se ex huiusmodi labyrintho extricent. Quid enim dicendum sit, aut coniectandum (ingenuè fateor) nihil est mihi, præter illa, quæ ex meo vetustissimo ab hinc paucis mensibus producturus sum. Videant, qui lucro inhiant ad Pontificem trans montes hoc vaticinium deferentes: nam ipse num transactum, num præfens, num futurum sit, num simplex, duplexve, susque deque habeo, & alijs perquirendum relinquo. Oblitus pene dicere nunc fueram, hunc tertium à Sanctissimo, & Beatissimo Xysto occupare locum iuxta camporum sententiam auream, argenteamque.

V A T I C I N I V M XXVI.

Vellem in hoc vaticinio explicando omnes curiosi, & sapientes elaborarent: nam cum in eo contenta, & iuxta imagines, & iuxta inscriptionem in omnibus libris differentia sint, triplex tantùm à me afferretur descriptio, quæ veritati magis consona, & libris magis probata visa est. Prima sit Scaligeri. Est in illius libro Colonia Agrippinæ apud doctissimum virum Theodorum Gramineum anno septuagesimo impressum, Nudus super rupem sedens, plorans, manu ad faciem admota, & ante illum stat puer, manibus ante pectus sublatis, nudum respiciens. Liber quidam manuscriptus satis probatus monachum capite tonsò, nudumque habet, qui manu sinistra circa tempus sublata, dextera spargens nummos plorat, habetque à dextera parte scriniolum, & crumenam nummis referta, respicitque puerum ante se stantem, manu sinistra baculum retinentem, dextera pectori adhærente, & nudum murum respicientem. Meus verò ille vetustissimus à me tantopere in his annotationibus adductus Pontificem præfert, sacerdotalibus vestimentis

IN VATICINIA.

stimentis indutum, latiori insuper Pallio (pluuiale dicunt) adiecto, læua manu librum tenens, & dexteræ indice illum ante pectus tangens, & demonstrans. Hinc inde, à dextera quidem est Clauicymbalum, seu Monochordium, & Cythara: à sinistra vero Organum conspicitur. Inscriptionem, & literas numerales supra, & infra caput, interim prætermittam, illud asserens, hunc futurum Ponticem à me illis versibus ad Iochimi imaginē superius additis περιφραστικῶς indicatum ex Vaticinijs Beati Zodichi Palmerij, Iohannis Heremitæ, Iohannis Capistrani, & Magistri Reinhardi Ordinis Prædicatorum, quem Italum fore constanter dixerim: licet quidam contra sentiant. Hæc ad excitanda curiosorum ingenia dicta sunt, aliàs, si nostri labores grata excipientur manu, latius hæc, & maiori tum perspicuitate, tum facilitate tractaturi.

VATICINIVM XXV.

Silentio præterire decreueram hoc vaticinium, præsertim cum in eo nulla mutatio in imagine facta sit, nisi quòd in alijs diademate sultum, nos absque diademate incidi curauimus; quia ita illis imaginibus conuenire videbatur, quæ adhuc ex multis pauca in æde D. Marci Venetiarum visuntur, & in quodam etiam satis diligenter manuscripto cernebatur. Sed Magistri Reinhardi carmina nos permouerūt, vt & hic perspicacia ingenia excitaremus; illa ad hunc ferè modum se habent.

*Hinc Christi dignum vibrabit Aquila signum,
Aquila quæ fido iam caret prodita nido,
Omnia mutabit, & cernere læta inuabit,
Et tandem cæco lux erit tradita seculo.*

Carminibus concors est meus ille liber toties à me in medium adductus; est namque in eo Pontifex, loco tiaræ ingentem aquilam hianti rostro, expansis alis, capere gerēs,
& am-

ADNOTATIONES

& ambabus manibus ante pectus duos paruos vrsinos carulos retinēs, est que à læua ipsius Pontificis Cydaris, & infra caput numerales literæ maiores P.C.P. Vaticinium verò hæc refert.

Grandis Aquila nigra surget,ocius expurgiscetur; tendet alas,& rostrū in pingue. Hæc aquila Romanum Imperium ortum ex Alamania, cuius insigne Aquila nigra est. Hæc Aquila segregabit argentum à plumbo,de Aquila hac satis diximus, quòd in iudicium Ecclesiasticorum virorum data sit. Morietur in I.

Iohannes Heremita ait. Ab Aquilone veniet,& intrabit sanctuarium,& Ecclesiam renouabit fratribus. Et Capistranus. Ceruleus,ac glaucus color niger fiet,mortalitas, ignes, cœlum turbatū. Nos hæc omnia de optimo quodam Principe Arctoi cœli dici conijcimus; modò impostorū fraudibus,& dolis haud iustè accepto: sed hæc suo tempore clarè Deus O. M. reuelabit. cætera enim silentio tegenda, & vsque ad tempus occultanda hominibus sunt; nam neque omnia,quæ scimus,aut videmus,expedit dicere.

VATICINIUM XXVIII.

VT clarè,& manifestè perspiciant homines vaticinia hæc ad futura: non autem ad præterita tempora respicere,adiungere volumus inscriptionem illius nostri vetusti exemplaris, cuius imago est Pontifex sacerdotalibus vestibus indutus, manibus ante pectus hinc inde pallio rectis, ad illius læuam descendit volans angelus ad eum litterum mundum deferens. Hæc sunt inscriptionis verba.

Exurgam propter miseriam inopum, & pauperum gemitū, & ponam salutem, & fiducialiter agam,qui deuorauerunt,& trepidauerunt,vbi timor non erat. Vnde dicitur, quòd in templo Domini erunt nummularij, & venditores spiritualium columbarum, populum humilem saluum faciam,

IN VATICINIA.

ciam, & oculos superbiorum humiliabo, & erit vnus Deus, & vna fides. Moriatur in I. infra caput literæ. A. B. G. Qui ea ad futurum tempus spectare aſſeruerit, iſte hand male, mea ſententia, ſentiet: ſiqui erūt, quibus magis ad præterita hæc referre arrideat, primū illud ante oculos ſtatuāt, Antichriſti tempora futura, quibus hæc ventura prædicūtur, nec tantæ ſint pertinaciæ, vt ea Luthero adſcribere velint. Nos quoque Lutherum perdiſſimum Sathanæ Mancipium fuiſſe dicimus; verum ed longe peſtilentioſiorem, & iniquatiorem Caluinum; nemo illorum tamen Antichriſtus fuit: quamuis hic poſtremus magicis etiam ſcleribus addiſſimus fuerit. Itaque ſaniori intellectu de futuris ſanctiſſimis Pontificibus hæc intelligenda ſunt, qui Eccleſiam reſtituent, & oues Chriſti diſperſas congregabunt. Nam circa huius Pontificis tempora, hoc eſt, paulo poſt, reliquiæ Iſraelis reſpiſcere incipient, & ad ſalutem, veramque veri Meſiæ Ieſu Chriſti cognitionem properabunt. Eſt hoc poſtremum vaticinium in illo noſtro vetuſtiſſimo manuſcripto: nam præter Liturarum iniurias, quas ab aliquo pueri, cuius manibus permiſſus erat, forte paſſus eſt, pagina quædam in eo laceratæ, & diſcerptæ ſunt.

VATICINIVM XXIX.

Nos ex æde aurea Marciana hic Venetijs, & ex quodâ manuſcripto pallium ſtellis decorandum cenſuimus.

VATICINIVM XXX.

Circa iſtius Pontificis tempora futurum Antichriſtum imago portêdit, & ad huiusmodi opinione adſtruedam plurima dicenda occurrūt: at unum illud ſatis ſit, non ab re, licet ſibi ſpiſius præſentis Chiliadis Pontifices hæreant, eundem eſſe numerum horum quindecim, qui, &
ſupe

ADNOTATIONES

superiorum quindecim . Atque ita verum dignoscitur statim post septingentesimum annum calamitosa tempora subsequutura , & numerum illum annorum conclusura , quos in primo Pasch Berefit defuturos sextæ Miriadi veteres Mecubalim deprehendere , Nam nisi breuiati fuissent dies illi , non fieret salua omnis caro , ait Redemptor , quodque ab illis obscurissimis ambagibus inuoluntum nos explicitum , ad coerendam aliquorum iuuenilem audaciã , ex Pici Mirandulani cõclusionibus in suis Mathematicis . 9. Per Arithmetica non materialem , sed formalem habetur optima via ad prophetiam naturalem . 10. Ioachim in prophetijs suis alia via non processit , quàm per numeros formales . & 9. in suis Cabalisticis . Si qua est de nouissimis temporibus humana coniectura , inuestigare possumus per secretissimam viam Cabalæ futuram esse consummationem sæculi , hinc ad annos quingētos , & quatuordecim , & dies vigintiquinque . anno superiori 1583 . In D. Iohannis , & Pauli Martyrum æde Venerijs publicè disputandum hebraicis numerationibus proposuimus , quarum apud imperitos tantum est impugnationis . Vela tandem contrahenda sunt , interim lectores æquos , & candidos orantes , vt nobis in altero volumine vniuersæ collectionis quorumcumque vaticiniorum , oraculorum , prædictionũ , & prophetiarum (quas vocant) adesse perhumaniter velint , admonentes , si quid à nobis haud rectè animaduersum , negligenter adnotatum , & non satis ad amussim , & lydian regulam reuocatum est . Quorumcumque . n . amicas castigationes , & mites ex iure , & æquo reprehensiones , vt decet , excipiemus , admitteremus , & leni animo feremus . Homines namque nos esse dignoscimus , qui errare potuimus : verum nec doctrinæ nos tantæ esse scimus , vt minimum erratum defendere velimus ; nec tantæ sapientiæ , vt non omnia nostra , & edita , & edenda Sactæ Romanæ Ecclesiæ censuræ subiecta esse nolimus .

DE